

§ 1. W zarządzeniu Ministrów Finansów oraz Handlu Wewnętrznego z dnia 12 maja 1956 r. w sprawie Funduszu Wyrównawczego Ministerstwa Handlu Wewnętrznego (Monitor Polski Nr 52, poz. 583) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 pkt 1 po wyrazie „spółdzielczej” skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „oraz położonym w tych samych miejscowościach co siedziba lub oddział hurtowni państwowej i spółdzielczej”;
- 2) w § 3 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Ilekroć w zarządzeniu mowa jest o gminnych spółdzielniach „Samopomoc Chłopska”, należy przez to rozumieć każdą spółdzielnię zrzeszoną w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, prowadzącą detaliczną sprzedaż towarów”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1956 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1956 r.

Minister Finansów: z upoważnienia B. Blass
Dyrektor Generalny
Minister Handlu Wewnętrznego: M. Minor

1060

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 7 listopada 1956 r.

w sprawie gospodarowania niektórymi materiałami drzewnymi.

Na podstawie art. 1 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) oraz § 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1956 r. w sprawie zakresu działania Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego (Dz. U. Nr 30, poz. 141) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy następujących materiałów drzewnych rodzajów iglastych i liściastych:

- 1) surowca okrągłego o średnicy ponad 7 cm,
 - 2) materiałów drzewnych przerobionych, a więc materiałów oprawnych, ciosanych, łupanych i kłutych,
 - 3) materiałów tartych,
- pochodzących z lasów i zadrzewień państwowych nie wchodzących w skład państwowego gospodarstwa leśnego, oraz
- 4) surowca okrągłego i materiałów drzewnych przerobionych, pochodzących z lasów i zadrzewień nie stanowiących własności Państwa.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o jednostkach bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć:

- 1) przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje państwowe nie podlegające Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego,
- 2) gromady, rolnicze spółdzielnie produkcyjne, wspólnoty gruntowe oraz osoby fizyczne.

§ 3. 1. Skup materiałów drzewnych wymienionych w § 1 pkt 1, 2 i 3 powierza się na zasadach wyłączności:

- 1) rejonom lasów państwowych działającym przez nadleśnictwa i składnice spedycyjne,
- 2) rejonom przemysłu leśnego działającym przez tartaki i fabryki oklein i sklejek w stosunku do surowca tartaczno-okleinowego i sklejkowego.

2. Jednostki wymienione w ust. 1 prowadzą także z ramienia Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego na zasadach całkowitej dobrowolności skup materiałów drzewnych określonych w § 1 pkt 4.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy zobowiązań wynikających ze służebności i ciężarów realnych oraz surowca drzewnego pochodzącego z państwowych zadrzewień przydrożnych, który przeznaczony został na sprzedaż rynkową do dyspozycji prezydów rad narodowych.

§ 4. 1. Jednostki państwowe zarządzające lasami i zadrzewieniami nie mogą gromadzić ani zużywać pozyskiwanych z tych lasów i zadrzewień materiałów drzewnych na własne potrzeby bez zgody Zarządu Zbytu Ministerstwa Leśnictwa

i Przemysłu Drzewnego i obowiązane są zgłosić każdorazowo pozyskane drewno do dyspozycji biur zbytu drewna.

2. Zgłoszone drewno biura zbytu przeznaczają w pierwszym rzędzie na potrzeby jednostki zarządzającej lasem lub zadrzewieniami w ilości nie przekraczającej przyznanego jej przydziału drewna. Ewentualna nadwyżka drewna podlega skupowi przez właściwy terytorialnie rejon lasów państwowych.

§ 5. 1. Posiadacze lasów, którzy na podstawie przepisów dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o ochronie lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. z 1948 r. Nr 24, poz. 165 i z 1956 r. Nr 6, poz. 30) otrzymali zezwolenie na wyręb drzew lub drzewostanów, oraz posiadacze zadrzewień mogą użyć pozyskane drewno lub zbyć to drewno innej osobie na jej własne potrzeby.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może w drodze zarządzenia podanego do publicznej wiadomości wprowadzić zakaz wywozu drewna pochodzącego od posiadaczy wymienionych w ust. 1 poza granice województwa lub poszczególnych powiatów, jeżeli potrzeby zaopatrzenia w drewno ludności wiejskiej województwa lub powiatów nie są w pełni zaspokojone.

§ 6. Osobna instrukcja dotycząca skupu drewna przez rejon lasów państwowych, tartaki i okleinownie określi warunki oraz zasady premiowania drewnem iglastym jednostek określonych w § 2 pkt 2, które dobrowolnie odstąpią cenne sortymenty drewna liściastego.

§ 7. W celu nadania materiałów drzewnych określonych w § 1 pkt 4 do przewozu kolejami lub innymi publicznymi środkami lokomocji — nadawca będący jednostką określoną w § 2 pkt 2 obowiązany jest uzyskać na liście przewozowym poświadczenie legalności ich pochodzenia. W stosunku do drewna nabytego od przedsiębiorstw państwowych i uspołecznionych, uprawnionych do sprzedaży drewna, dowód nabycia drewna stanowi poświadczenie legalności, natomiast w stosunku do drewna pochodzącego z lasów i zadrzewień nie stanowiących własności Państwa poświadczenia legalności drewna wydawać będą prezydium powiatowych rad narodowych (samodzielne referaty leśnictwa).

§ 8. Z dniem wejścia w życie zarządzenia traci moc:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 marca 1951 r. w sprawie rozdzielnictwa niektórych reglamentowanych materiałów drzewnych (Monitor Polski Nr A-39, poz. 473),

- 2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8 marca 1951 r. w sprawie gospodarowania reglamentowanymi materiałami drzewnymi (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-39, poz. 474 i z 1952 r. Nr A-98, poz. 1504),
- 3) instrukcja Ministra Leśnictwa z dnia 20 sierpnia 1951 r. w sprawie wyrębu i zużycia reglamentowanych materiałów

drzewnych, pochodzących z lasów i zadrzewień nie stanowiących własności Państwa (Monitor Polski Nr A-81, poz. 1129).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb Kociol*

1061

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKUPU

z dnia 14 listopada 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 13 lipca 1954 r. w sprawie przemiału gospodarczego zbóż.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) oraz § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 lipca 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skupu uprawnień do wydawania przepisów o przemiale zbóż (Monitor Polski Nr A-64, poz. 833) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Skupu z dnia 13 lipca 1954 r. w sprawie przemiału gospodarczego zbóż (Monitor Polski Nr A-69, poz. 869) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) §§ 10, 11 i 12 skreśla się;
- 2) w § 13 ust. 1:
 - a) lit. a) wyrazy „97,5%” zastępuje się wyrazami „98%”,
 - b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) z pszenicy — 50%, 72% lub 98% mąki”;
- 3) w § 16 ust. 1 wyrazy „2,5%” zastępuje się wyrazami „2%”;
- 4) § 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za 100 kg zboża wydajność przemiału powinna wynosić co najmniej:

 - 1) przy przemiale żyta:
 - a) na mąkę 60% — 60 kg mąki o zawartości popiołu do 0,75% i 38 kg otrąb,
 - b) na mąkę 82% — 82 kg mąki o zawartości popiołu do 1,4% i 16 kg otrąb,
 - c) na mąkę 98% — 98 kg mąki o zawartości popiołu do 2%;
 - 2) przy przemiale pszenicy:
 - a) na mąkę 50%;

— z odciążaniem kaszki mąki — 2 kg kaszki mąki o zawartości popiołu do 0,60%, 48 kg mąki I gatunku o zawartości popiołu do 0,58%, 22 kg mąki II gatunku o zawartości popiołu do 1,45% i 26 kg otrąb,

— bez odciążania kaszki mąki — 50 kg mąki I gatunku o zawartości popiołu do 0,58%, 22 kg mąki II gatunku o zawartości popiołu do 1,45% i 26 kg otrąb,

b) na mąkę 72% — 72 kg mąki o zawartości popiołu do 0,8% i 26 kg otrąb,

c) na mąkę 98% — 98 kg mąki o zawartości popiołu do 2%;

3) przy przemiale jęczmienia na mąkę 67% — 67 kg mąki i 31 kg otrąb;

4) przy przerobieniu jęczmienia:

- a) na kaszę 46% — 46 kg kaszy i 52 kg otrąb,
- b) na kaszę 63% — 63 kg kaszy i 35 kg otrąb;

5) przy śrutowaniu:

- a) kukurydzy z odciążaniem kaszki — 20 kg kaszki i 78 kg śruty,
- b) żyta, jęczmienia lub innych ziarn — 99 kg śruty;

6) przy przemiale owsa i kukurydzy na mąkę 67% — 67 kg mąki i 31 kg otrąb;

7) przy przerobieniu gryki na kaszę 54% — 54 kg kaszy i 43 kg mączki i husek;

8) przy przerobieniu prosa na kaszę 68% — 68 kg kaszy i 29 kg mączki i husek.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 15 listopada 1956 r.

Minister Skupu: w z. *S. Lindberg*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.